

Osmisměrka: Přejeme všem našim čtenářům ....

Š	M	Š	H	A	D	I	C	E	C	K	A	D	E	R
Ť	L	A	A	A	C	N	E	D	E	R	K	A	B	O
C	U	C	F	N	V	C	H	M	E	L	L	K	I	Č
H	V	H	Á	Á	Á	A	I	A	C	E	I	O	E	
O	A	O	B	R	K	T	R	S	S	I	T	T	C	N
B	T	V	R	B	R	O	N	I	G	H	I	S	H	K
O	N	N	I	A	E	S	T	O	E	L	D	I	E	A
T	D	I	K	T	Á	T	L	N	F	I	E	R	M	Ý
N	B	C	A	T	Ě	O	N	Á	Í	Č	Ř	U	I	L
I	E	E	R	O	T	T	V	Ř	M	K	T	T	E	P
C	R	I	Ý	Y	B	Ě	Ž	K	Y	A	R	K	K	Ř
E	L	I	M	U	Z	Í	N	A	C	P	C	O	Á	Í
F	E	A	K	V	O	H	C	E	D	E	O	Č	T	V
D	O	V	D	O	P	E	I	G	O	L	O	K	E	Ě
K	O	T	R	A	V	A	T	U	J	A	K	A	L	S

ATRAKCE, BERLE, BĚŽKY, BIOCHEMIE, BRÁNA, CIHLIČKA, DECHOVKA, DIKTÁT, EKOLOGIE, FABRIKA, FLIRT, FONTÁNA, HADICE, HAVÁRIE, CHMEL, CHOBOTNICE, KAJUTA, KAPELA, KOČKA, KOTNÍK, KREDENC, LEKCE, LETÁK, LIMUZÍNA, MISIONÁŘKA, MLUVA, MUTACE, MYTOLOGIE, OTRAVA, PODVOD, PŘÍVĚS, REDAKCE, ROČENKA, ŘEDITELKA, SLÁMA, ŠACHOVNICE, TEORIE, TĚTIVA, TURISTIKA.

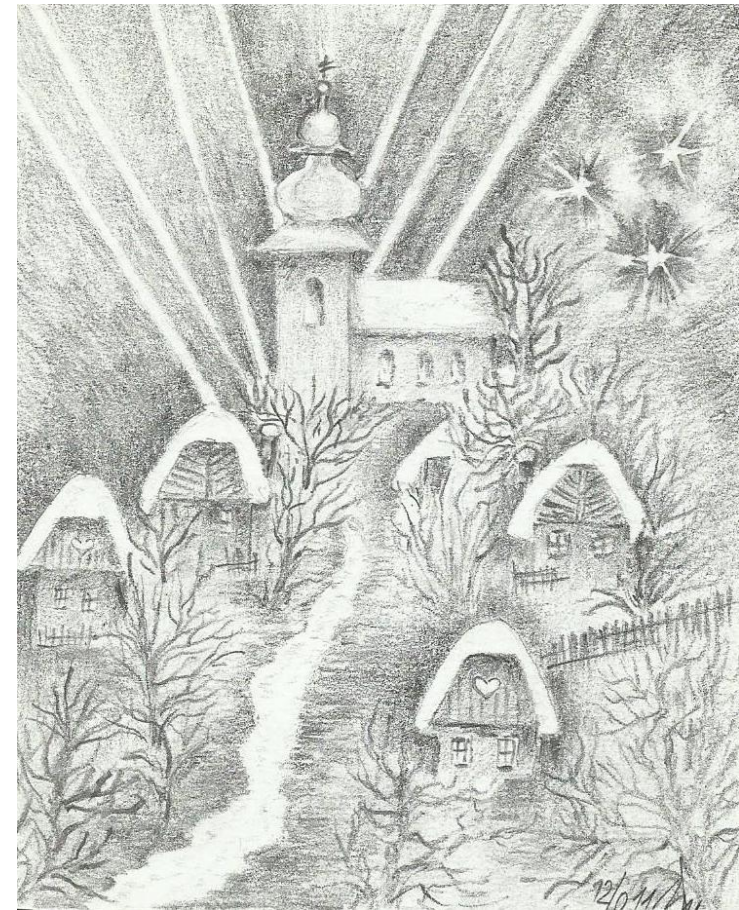
NAŠE DĚDINY - zpravodaj obcí Bohuslavice, Březnice a Salaš. * Vydává Římskokatolická farnost Březnice, Březnice 14, 760 01 Zlín. * Své příspěvky můžete vložit do poštovní schránky farního úřadu v Březnici, poslat elektronickou poštou na adresu: nase.dediny@volny.cz nebo předat členům redakční rady. * Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení rukopisů, při výběru dává přednost textům stručným. *Nevyžádané příspěvky se nevracejí.

* Zpravodaj je vydáván za podpory Obce Březnice a Obce Bohuslavice.

* Určeno pro vnitřní potřebu farnosti.* Uzávěrka čísla: 13.12.2023.

NAŠE DĚDINY

Zpravodaj obcí Březnice - Bohuslavice - Salaš

Ilustrace: J. Švajdová

TÓNY MŠE VÁNOČNÍ

Tichá noc

Tichá noc - půlnoc již odtroubila
a kdesi v dálce náhle hvězda zasvítla.
Co nám všem asi sdělit chtěla?

Zpráva to byla plna radosti,
že v chudičkém chlévě
v jeslích na seně
děťátko leží v pleně.

Všichni za hvězdou
k němu spěchají
a pastýři i králové
jemu se klanějí.

Tichá to noc, přesvatá noc
plná světla a zvláštností
co naplňuje lidská srdce radostí.

Jindřiška Švajdová

Ilustrace: J. Švajdová

PROSINEC 2023

ZPRÁVY Z NAŠICH DĚDIN

Obec Březnice zve všechny chlapy, kteří si chtějí poslední den letošního roku zasportovat, na SILVESTROVSKÝ FOTBÁLEK - 31.12.2023 v 10:00 hod. ve Sportovním areálu Březnice.

Bližší informace a závazné přihlášky na mailu: starosta@breznice-zlin.cz

Na Naše dědiny jste darovali v Bohuslavicích v kapli 150,- Kč, v obchodě Hruška 150,- Kč, v Březnici 550,- Kč a v Salaši 250,- Kč. Děkujeme za Vaše příspěvky.

Uzávěrka příštího čísla Našich dědin bude 18. 1. 2024.

***Redakce zpravodaje Naše dědiny přeje všem čtenářům
požehnané Vánoce a vyslovuje poděkování za přízeň,
finanční podporu a povzbuzení v naší práci.***

PROSINEC 2023

POZVÁNKY DO NAŠICH DĚDIN

Obec Březnice zve všechny malé i velké sportovce na tradiční **Štěpánské bruslení** 26.12.2023 od 14:00 do 15:30 máte možnost veřejného bruslení zdarma na stadionu Ludřka Čajky ve Zlíně (= spodní ledová plocha)

Obec Březnice a římskokatolická farnost Březnice si Vás dovoluují pozvat na

Živý Betlém

Vystoupení souboru Doubravjének se uskuteční v pátek 29.12.2023 od 16 hod před kostelem sv. Bartoloměje v Březnici.

Malé lidské naděje do nového roku 2024

Ke šťastnému životu potřebujeme menší či větší naděje, které nás den co den udržují při životě. Tyto naděje ale nestačí, pokud schází velká naděje - která musí přesahovat všechno ostatní. Tuto velkou nadějí nám připomínají vánoční svátky, které právě slavíme. Celá staletí čekali mnozí lidé na příchod Mesiáše. A my se můžeme o Vánocích z jeho narození radovat.

Ve své encyklice „O křesťanské naději“ hovoří o naději předchozí papež Benedikt XVI. takto:

V každodenním životě člověka se střídají menší a větší naděje, v různých obdobích života různé. Někdy se může zdát, že ho některá z těchto nadějí tak naplní a uspokojí, že už nebude dalších nadějí třeba. V mládí se může jednat o naději ve velkou a uspokojivou lásku nebo o naději na určitou pozici v zaměstnání, na ten či onen úspěch, který by mohl být určující pro celý další život. Když se pak tyto naděje naplňují, je zjevné, že to ještě nebylo všechno. Je zřejmé, že člověk potřebuje naději, která jde ještě dál, že ho může plně uspokojit jen to, co je nekonečné, co je vždycky větší než to, čeho může dosáhnout sám.

Je před námi nový rok 2024, do kterého vkládáme své nejrůznější naděje. Žáci a studenti mají naději, že se jim podaří dostat na nějakou školu, mnoho lidí věří, že se jim podaří získat práci nebo postavit dům, mladí lidé věří, že se jim podaří najít dobrého životního partnera, že budou mít zdravé a šikovné děti, další lidé věří, že se jim vydaří podnikání, uzdraví blízký člověk, vydaří dovolená, atd. Není špatné takové lidské naděje mít, ale nemůže na nich viset všechno. Jinak by se náš život odvíjel stylem „přískokem vpřed“, od jedné malé či větší naděje ke druhé. Navíc je tu riziko, že když nás několik malých lidských nadějí zklame, rezignujeme a nesebereme již odvahu pokračovat dál. Neztrácejme proto odvahu hledat onu velkou naději, o které hovoří křesťané a prožíváme ji každé Vánoce.

Příjemné prožití přicházejících vánočních svátků naplněných radostí z narození Božího Syna a požehnání do Nového roku 2024 přeje všem občanům z Březnice, z Bohuslavic a ze Salaše.

P. Jaroslav Polách

Nejhezčí okamžiky člověk ocení, až když na ně vzpomíná

Navlékám vzpomínky, jako za mlada na nit barevné korálky, a vracím se do událostí roku 1953, tedy před 70ti lety, kdy jsme končili základní školní docházku v Bohuslavicích.

Prohlížím si fotografie spolužaček a spolužáků z Bohuslavic, Březnice, Šarov a Salaše.

Uprostřed ředitel pan Řihánek, učitelé, páni Košut, Kříčka, Šimík, prof. Eliška Šťastná, Vojkůvková, Košařová, kuchařka Večeřová, jestli to mám dobře v paměti.

Byli jsme mladí, rozesmátí, plni dychtivosti po životě, s nadějí nových možností učení, škol a uplatnění v práci a v budoucím životě.

A pak jsme se rozprchli a život, práce, radosti i starosti nás pohltily každého jiným směrem. Čas neuvěřitelně rychle uběhl, mnoho událostí a způsobů života se neskutečně změnilo a my jen vzpomínáme na naše klidné dětství a mládí.

Někteří se dožíváme i požeňnaného věku a vzpomínáme na slova, psaná často do tehdejších památníků: „Když jsme si psaly v památník, byly jsme mladé žabky, zdali si na mě vzpomeneš, až budem staré babky.“

Ve stáří už máme čas na vzpomínání, které nás vrací do dob bezstarostného mládí, lásek, atd. Nebo třeba hraní vybíjené o školní přestávce i s paní profesorkou Šťastnou, na výuku plavání v lázních, na výchovné hudební koncerty ve velkém kině, které procítěně komentoval pan Bláha, a také na krupicovou kaši od paní Večeřové v jídelně.

Nesrovnatelné s dnešním životem našich dětí a vnuků.

Cestou domů, pěšky na Salaš, jsme si u Lapčíků v obchodě za drobný peníz koupily ledovky, zalehly na trávnik na úvrati a četly krásné zamilované romány, pokud mi je maminka nespálila.

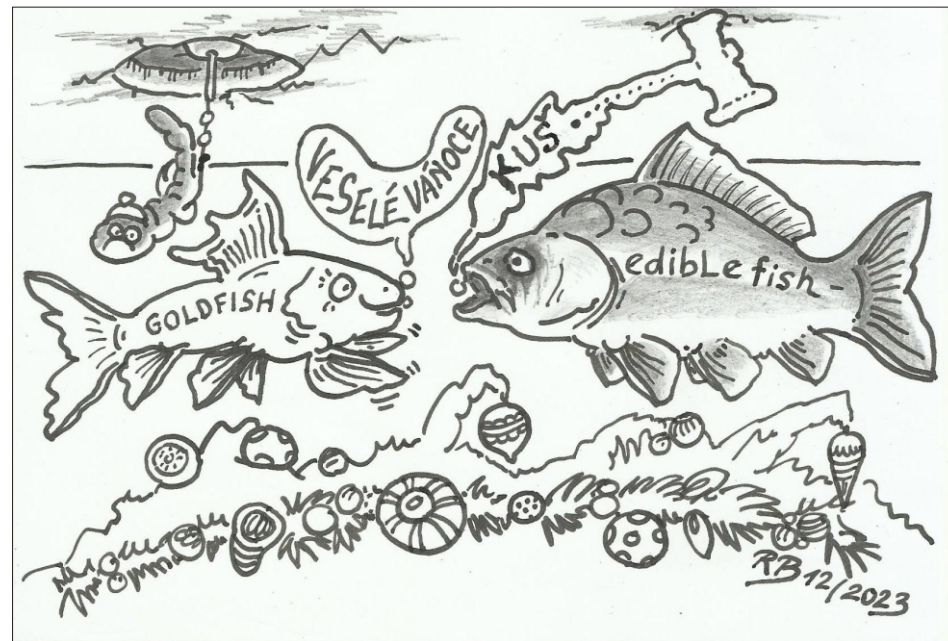
Vzpomínám také na výraznou osobnost tehdejší doby, velebného pána kněze, pana Klaudiusa Tutche, který nás učil náboženství a výrazně se zapsal do mého duchovního myšlení.

Úžasné byly pouťové bohoslužby v kapličky výletního místa u Svaté vody u Karlovic, kde tento charismatický kněz míval bohoslužby a kázání v krásném lesním údolí. Poutníci přicházeli pěšky z celého okolí. I po sedmdesáti letech zůstal tento zážitek v mé paměti.

Milé spolužačky a spolužáci, pokud ještě žijete a také rádi vzpomínáte, srdečně vás zdravím. Zastavme se společně a zavzpomínejte se mnou.

Pokud i Vám, milí spolužáci, zůstalo něco z těchto krásných let našeho mládí v paměti, budu ráda, když se ozvete a zavzpomínáte se mnou.

Přeji vám štěstí, protože je krásné. Zdraví, protože je vzácné, a nejvíc lásky od svých nejbližších, protože jí není nikdy dost.

Ilustrace: Radim Bárta

Tuže pravdomluvný rybář přijde do obchodu, koupí kapra a prodavači říká: „Prosím, neberte ho, ale hodte ho po mně.“ A prodavač reaguje: „A proč?“ Rybář odpovídá: „Abych mohl ženě beze studu říct, že jsem ho vlastnoručně chytil!“

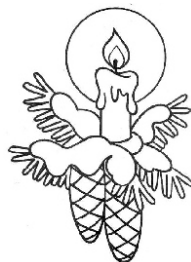
Potkají se dvě žížaly. A ta jedna povídá té druhé: „Kde máš manžela?“ „Ale, zase se mě toulá, vytáhli ho na ryby“.

Proč jsi tak nervní, když chytáš ryby? Prý to uklidňuje. To jo, ale ne bez rybářského lístku!

BOHOSLUŽBY V DOBĚ ADVENTNÍ, O VÁNOCÍCH A V DOBĚ VÁNOČNÍ

Sobota 23. prosince	17:00 Bohuslavice 18:00 Salaš
24. prosince 4. neděle adventní	8:00 Březnice
Neděle 24. prosince ŠTĚDRÝ DEN	15:00 Březnice - <i>vánoční mše pro děti</i> 20:30 Bohuslavice - <i>půlnoční mše svatá</i> 22:00 Březnice - <i>půlnoční mše svatá</i>
25. prosince SLAVNOST NAROZENÍ PÁNĚ <i>1. svátek vánoční</i>	8:00 Březnice 9:45 Bohuslavice 11:00 Salaš
26. prosince Svátek sv. Štěpána <i>2. svátek vánoční</i>	8:00 Březnice 9:45 Bohuslavice 11:00 Salaš
31. prosince Svátek Svaté Rodiny	8:00 Březnice - <i>obnova manželských slibů</i> 9:45 Bohuslavice 11:00 Salaš 16:00 Březnice - <i>poděkování za uplynulý rok</i>
1. ledna SLAVNOST MATKY BOŽÍ, PANNY MARIE	8:00 Březnice 9:45 Bohuslavice 11:00 Salaš
6. ledna <i>Tříkrálová sbírka</i>	8:00 Březnice <i>Požehnání tříkrálovým koledníkům</i>

Na závěr posílám pro náš věk: “Šťěstí je, když mineš lékárnu, protože tě nic nebolí, mineš obchod, protože všechno máš a spěcháš domů, protože tě tam někdo čeká.“
S láskou zdraví Draha Selucká ze Salaše.

Kontakt na mne: drahomira.javorkova@seznam.cz, telefon: 601 560 782

NÁVŠTĚVA U HASIČŮ

Dne 13. října jsme navštívili **Sbor dobrovolných hasičů a Jednotku sboru dobrovolných hasičů obce Březnice**. Děti se při návštěvě hasičské zbrojnice seznámily s náplní hasičské práce a při poutavém vyprávění se dozvěděly mnoho zajímavostí z každodenní práce hasičů. Na konci přednášky si mohli žáci vyzkoušet různé nástroje, které hasiči používají při každém zásahu. Jako poděkování slíbily děti hasičům, že namalují obrázky, které do budoucna budou zdobit stěny této hasičské zbrojnice. Děkujeme za Vaši záslužnou práci!

VÝCHOVNÝ KONCERT - SKUPINA MARBO

Dne 24. listopadu žáci ZŠ a MŠ Březnice navštívili výchovný koncert, který se konal v kulturním sále v Březnici. Hudební duo **MARBO** roztančilo celý sál a navíc tato dvojice dětem předala mnoho zajímavých informací ze světa hudby. Děti si zazpívaly známé písně a zanotovaly si chytlavé melodie od českých i světových autorů. Během hodinového programu zazněly skladby: Když se zamiluje kůň, Kozel, U-i-u-a-a, nebo autorská skladba skupiny MARBO Pavouk, u které se děti naučily i doprovodné taneční kreace. Děkujeme za příjemné setkání s živou hudbou!

Vánoční přání

Nedávno - v minulém měsíci listopadu byl den s datem 13. vyhlášen Dnem laskavosti.

Zaujalo mne, proč právě jeden den se „vyhlašuje laskavost“. A zda stačí současné společnosti, aby ten den se chovali laskavě.

Možná, že jste někdy slyšeli rčení - „Udělej mi tu laskavost a zmiz mi s očima...!“ určité poznáte záporný nádech ve vyslovené větě.

Chtěla bych ale v dalších řádcích použít slovo „laskavost“ v úplně jiném významu, protože pro nás starší je obsahem velkou vzácností.

To, že ještě žijeme a mnohých případech někomu překážíme, se nás dotýká. Na jedné straně média vyhlašují „laskavost“, která by měla být uložena v mysli každého člověka a na druhé se dělají „šoty“ o útocích důchodců na prodejny potravin - není to paradox?

Proto za všechny, kteří jsou nemocní, málo pohybliví nebo osamocení, chci vyslovit jen to prosté slovo **DĚKUJEME**.

A zač? Za dobré sousedské vztahy, které posilují,
za slova, která zaznívají: ...jak se máte..., zavolejte, řekněte si,
co potřebujete, opatrujte se, držte se...
a za pomoc nejbližší rodině v kritických okamžicích,
i za dlouholeté přátelství.

To je bohatství, které vlastníme, to je laskavost, které si vážíme, to je dar, který dostáváme zabalený ve vánočním obalu.

Všem přání zdraví a hodně laskavosti od Jindřišky Švajdové.

Velké díky

Po mši svaté se pomalým krokem blíží ke dveřím. Najednou odbočí a naposled vidím jeho ruce, jak vkládají peníze do pokladničky na časopis Naše dědiny. Tyto vozil k Majáku už vesměs starším občanům, aby se dozvěděli, co se v obci děje. Vždy už se na ně velmi těšili. Díky, Pavle, za tuto službu.

Také velké poděkování, že jsi každou neděli přivázel mé rodiče na mši svatou. Často na úkor své rodiny, že museli jet svými auty. Za tuto obětavost Tobě a celé rodině Hříbových patří mé poděkování.

Marie Machová

Obydlené domy na "Kříbech" v letech 1935 a po druhé světové válce do roku 1945

	Č.p.		č.p.
Kadlčák Josef	280	Šalena Jaroslav	176
Šiška Čeněk	208	Gavenda Josef	183
Gajdůšek Anton	207	Kozmíková Bohumila	184
Slováček Josef	175	Jaroš Josef	277
Vágnr Jaroslav	174	Hanák Rudolf	170
Vyoral František	228	Čelůstka Josef	241
Vavruša Rudolf	160	Hujíček Josef	157
Šalena Josef	227	Pavláček Josef	153
Hanák Oldřich	300	Dlabač František	139
Buchta Otta	292	Pekař František	209
Durajová Marie	168	Pelíšek Josef	156
Vavruša František	111	Kozmík Josef	135
Vašina Josef	173	Slezák František	154
Malota Alois	165	Březík Valentin	108
Ševčík František	276	Faldík Bohumil	88
Zbořil Josef	193		
Marek Vojtěch	163		

Ustavující schůze budoucího MNV s volbou předsedy, místopředsedy a orgánů obce se uskutečnila 24.5.1945. Předsedou byl zvolen Lebloch Emil, místopředsedou Vavruša Josef. Pozdější předsedové MNV v této ještě neklidné a neuspořádané době:

24.5.1945 - 4.7.1945 Lebloch Emil č.p. 247
 4.7.1945 - 29.7.1945 Vavruša Josef č.p. 248
 29.7.1945 Slezák Josef č.p. 251

V období těchto let byly v obci zaregistrovány čtyři volební strany: sociálně demokratická, komunistická, národně socialistická a lidová.

Oldřich Vavruša

NÁVŠTĚVA KNIHOVNY (1. a 2. ročník)

Dne 30. 11. žáci prvního a druhého ročníku navštívili **Krajskou knihovnu Františka Bartoše ve Zlíně**. Po milém uvítání, se nás ujala paní a beseda na téma Ladovská zima mohla začít. Žáci byli seznámeni s typickou malbou Josefa Lady. Díky besedě se seznámili s pohádkami a kouzelnými obrázky, se zajímavostmi z jeho života. Také rozeznávali Ladovy obrázky mezi mnoha jinými ilustracemi. Dávali se na pohádku s kocourem Mikešem. Na úplný závěr dostali pracovní list o Vánočním povídání spojeným s Josefem Ladou.

NÁVŠTĚVA KNIHOVNY (4. a 5. ročník)

Žáci 4. a 5. ročníku pravidelně navštěvují výukové programy v Krajské knihovně Františka Bartoše ve Zlíně. Školené pracovnice seznamují děti se zajímavými tématy a osobnostmi z oblasti literatury. Naposledy to byl britský spisovatel Roald Dahl, který proslul svými knihami pro děti. Po zfilmování knihy [Karlík a továrna na čokoládu](#) se těšil velké čtenářské oblibě a jeho publikace doposud rámuje téměř všechny knihovny.

EXKURZE PRAHA (4. a 5. ročník)

Ve čtvrtek **2. listopadu** se žáci 4. a 5. ročníku vydali na vlastivědnou exkurzi do Prahy. Navštívili jsme mnoho historicky i turisticky zajímavých míst. Na Pražském hradě jsme se zúčastnili výukového programu. Prohlédli jsme si i další části katedrálu sv. Víta, Vladislavský sál, Zlatou uličku... Po procházce na Karlově mostě jsme zamířili do muzea, kde jsme se seznámili s historií tohoto skvostu. Na závěr nás čekala projížďka lodičkou po Vltavě. Před odjezdem domů jsme zastavili na Staroměstské náměstí a obdivovali orloj. Jezdili jsme metrem i tramvají. Naučili jsme se orientovat v jízdních řádech, pracovat s aplikací mapy.cz, rozšířili jsme si slovní zásobu o nová anglická slovíčka.

ROZSVÍCENÍ VÁNOČNÍHO STROMU

Dne 3.12. proběhlo každoroční rozsvícení vánočního stromu v Březnici. Na úvod si žáci připravili pásmo vánočních básniček a koled. Po tomto úvodním vystoupení se za odpočítávání všech přítomných rozsvítil vánoční strom, který krásně dokreslil atmosféru blížících se Vánoc. Součástí této akce byla i nabídka bohatého občerstvení a teplý svařáček. Na závěr akce se přítomní potěšili pohledem na krásný ohňostroj.

PROSINEC 2023

Zpracovaný projekt i vizualizaci máme na veřejné prostranství vedle autoservisu ve středu obce. Měl by zde vzniknout menší parčík i s chodníkem. V plánu je i rekonstrukce víceúčelového hřiště, která by v případě úspěšné žádosti mohla být podpořena z dotací Zlínského kraje ve výši 50%. Nabízí se realizace sportovního zázemí v místě zelené boudy a také dětské hřiště by si zasloužilo kompletní rekonstrukci.

Co se týče veřejného osvětlení, tak je zadán požadavek na aktualizaci pasportu a analýzu současného stavu s cílem optimalizace veřejného osvětlení a snížení finančních nákladů na provoz a údržbu.

Diskuze budou i v příštím roce probíhat kolem budoucnosti budovy staré školy, o které se nám zatím nepodařilo rozhodnout. Nechali jsme si zpracovat studii možného využití, která bude dokončena a předložena během ledna. Prodej by byl potom až posledním řešením.

Plánů je opravdu spousta a bude záležet na finančních možnostech obce s podporou případných dotací. Projekty však můžeme mít nachystané i do dalších let a realizovat postupně.

Také doufám, že se budeme i nadále pravidelně potkávat na různých událostech. Jsem ráda, že zde aktivně funguje více spolků, díky kterým je pak život v obci pestřejší. O to víc si cením, když se všichni sejdeme při příležitosti Rozsvícení vánočního stromku a přivítáme příchod adventu společně. Letos navíc s pravou zimní nadílkou. Hlavně děti byly velmi spokojené a na čerstvě napadeném sněhu řádily až do pozdních večerních hodin.

Na závěr bych i jménem celého zastupitelstva vám všem popřála krásné a klidné prožití vánočních svátků. A až budeme sedět u štědrovečerní večeře, vzpomeňme si také na všechny, kteří nás letos navždy opustili, ale v našich srdcích žijí dál. Do dalšího roku jen to nejlepší, a hlavně pevné zdraví.

Mgr. Světlana Bilavčíková, starostka obce Bohuslavice

PROSINEC 2023

Rok 2023 v Bohuslavicích

Rok 2023 je už téměř u svého konce a my se chystáme prožít jeho závěr s těmi nejbližšími v našich domovech. Daleko od pracovního shonu, školních povinností a každodenních starostí. Také uplynulý rok hodnotíme a zkusíme si dávat určitá předsevzetí do let příštích.

Pokud bych tento rok měla shrnout v číslech, tak se v naší obci narodilo celkem **5 miminek**, které jsme společně přivítali v listopadu při slavnostním Vítání občánků. K životnímu **jubileu 80, 85** nebo **90 let** jsme osobně popřáli **10 oslavencům**. Naproti tomu **nás** bohužel navždy **opustilo 9 občanů**. Celkově se do Bohuslavic **přistěhovalo 14** a **odstěhovalo 6 občanů**. **Sňatek**, ve kterém byl alespoň jeden ze snoubenců našim občanem, **uzavřely 4 páry**.

Od začátku roku jsme měli příležitost se společně potkat na **16 veřejných akcích**. Byly mezi nimi ty tradiční, ale také **úplně nové**, jako například **Bohuslavský Spartáček**, zaměřený na sportovní duatlon pro děti nebo **Hasičský les** v režii kluků z naší jednotky. V říjnu jsme navíc oslavili 20 let výročí posvěcení naší kaple. Jako poslední nás čeká přivítání roku 2024 před obecním úřadem. Tímto vás srdečně zvou na svařák a společné odpočítání posledních vteřin roku nynějšího.

Co se týče výdajů, tak jsme v letošním roce nejvíce investovali do „protipovodňových“ opatření, čistili propustky, opravovali havarijní stavy kanalizací, opravit účelovou komunikaci na Brdech. Podařilo se nám nakonec získat do vlastnictví obce budovu s č.p. 55, která sloužila dlouhá léta jako hospoda. V posledním roce zde byla prodejna zahrádkářství a od ledna bude objekt prázdný. Plánujeme zde opět oživit naši obec o fungující hospodu (pronájem) a zbývající prostory pravděpodobně využít pro knihovnu a případně byty.

Knihovna a paní knihovnice by si zasloužily větší a sušší prostory, jelikož počet čtenářů stále stoupá a je navázána i úzká spolupráce s naší základní školou, na které by se dalo i více pracovat a rozvíjet, jelikož „dobrovolných“ čtenářů v dětském věku vlivem moderních technologií spíše ubývá.

Bohužel v posledních pár letech bojujeme v budově obecního úřadu se spodní vodou, která začíná prosakovat už téměř při každém dešti do vnitřních prostor v přízemí. Začátkem příštího roku nás tedy čeká za pomoci dotací odizolování základů a snad úspěšné dořešení tohoto problému.

Čeká se na projekt chodníku směr Salaš, datum odevzdání máme slíbený na konec ledna. Z hlediska bezpečnosti vnímám i jako nutnost intenzivněji řešit vjezd do obce ze směru od Doubrav. Dále stále probíhá zpracování Změny územní plánu a na jeho základě by se už mohla dokončit projektová dokumentace cyklostezky a začít s hledáním vhodného dotačního titulu.

MIKULÁŠ

I letos naši základní i mateřskou školu navštívili Mikuláš s andělem a čertem. Přinesli dětem krásné balíčky a marně hledali zlobivé žáky. Letos si čert sebou nikoho neodnesl. Děti si na oplátku nachystaly pro Mikuláše tematické básničky a písničky. Těšíme se zase za rok naviděnou!

ZŠ a MŠ Březnice

Křičkova Valašská jitřní mše pastorální

Koncem srpna roku 1882 se manželům Františkovi a Františce Křičkovým v Kelči narodilo první dítě - syn, který dostal jméno Jaroslav. Protože táánek byl tamní kantor, bylo jasné, že „živnost“ převezme i malý Jaroslav. Základním předpokladem ovšem bylo kvalitní hudební vzdělání a tak se prvorozený učil současně na housle, klavír a vzdělával se i ve zpěvu. Rodné hnízdo ale bylo Jaroslavovi brzo těsné. Po studiu gymnázia v Havlíčkově Brodě odešel studovat na pražskou konzervatoř. Učiteli mu byli vynikající hudebníci té doby. Byl žákem Karla Knittla a Karla Steckera (mimochodem částí jeho skladby Koleda jsme mohli slyšet o Vánocích loňského roku). Studia hudby dokončil jednoročním pobytem v Berlíně. Poté žil tři roky v Rusku, kde všemožně propagoval českou hudbu. Po návratu do Prahy v roce 1909 se stal sbormistrem Hlaholu. V roce 1918 byl jmenován profesorem skladby na pražské konzervatoři a v těžké době okupace byl jejím rektorem. Po roce 1945 se věnoval výhradně kompozici. Na konci éry němeého filmu - v roce 1929 napsal hudbu k historickému filmu Svatý Václav, který byl natočen k tisíciletí smrti českého patrona. Jaroslav Křička byl v roce 1921 zvolen členem České akademie věd a umění a v roce 1957 obdržel čestný titul Zasloužilý umělec.

Z těchto suchých faktografických dat nám asi věrný obraz Jaroslava Křičky v mysli nevytane. Tak jestli chcete zahrát a potěšit srdce a dušičku, připomenu vám jedinou jeho skladbu, která vám jistě napoví, jak lidsky krásný a laskavý to byl člověk. V jeho tvorbě pro děti v opeře Ogaři zazní známý nesmrtelný Bábínčin maršovský valčík.

Už jste doma?

V nejtěžších dobách okupace se myšlenkově vracel na rodné Valašsko. Do rukou se mu dostal mimořádně inspirativní text Františka Táborského a tak v roce 1941 zkomponoval jedinou mši -Valašskou jitřní mši pastorální pro sóla, smíšený sbor a orchestr, kterou - když procestoval „lán světa“ - se vrátil tam domů, do kopců rodného a milovaného Valašska, k lidem, kteří jeho srdci byli tak blízcí. Není vůbec náhodou, že se krátce po svém vzniku stala nejhranější vánoční mší. Nemůžeme si ale neuvědomit, že ponurými historickými kulisami tohoto krásného díla byla světová válka. 8. prosince do ní vstoupily USA. Bojovalo se v Africe. Kapitulovala Jugoslávie a Řecko. V Sovětském svazu byl sice postup na Moskvu v prosinci zastaven, ale do obratu ve válce, nemluvě o dobytí Berlína, bylo ještě velmi, velmi daleko.

Z překladu dopisu:

Milá Veroniko,

doufám, že Vás můj dopis potěší. Píšu, abych vyjádřil svou upřímnou vděčnost za Vaši velkorysou podporu vůči mému studiu. Vaše víra a pomoc mi nejen zmírnila finanční zátěž, ale také mi výrazně pomohla k tomu, abych se mohl věnovat svému vzdělání.

Vaše dopisy i finanční příspěvky byly neocenitelné, umožnili jste mi, soustředit se na studium a věnovat se z celého srdce dosahování lepších výsledků.

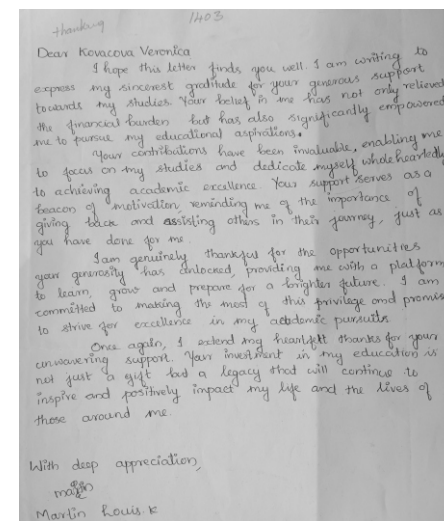
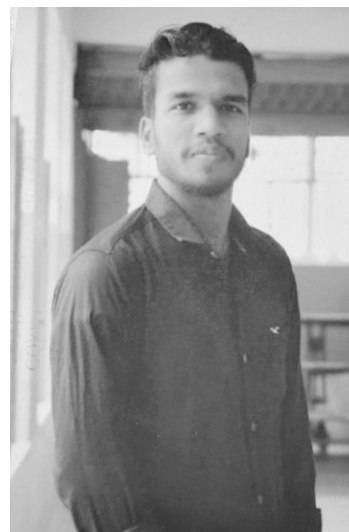
Vaše podpora je pro mě velmi motivující, umožňuje mi důležitost vracení a pomoci ostatním na jejich cestě stejně, jako jste udělali Vy pro mě.

Upřímně Vám děkuji za příležitosti, díky kterým jsem mohl zdokonalovat se a připravovat se na lepší budoucnost. Jsem odhodlán toho všeho maximálně využít a slibuji, že ve svých činnostech se budu snažit dosáhnout dokonalosti.

Ještě jednou ze srdce děkuji za Vaši neochvějnou podporu. Vaše investice do mého vzdělání není jen darem, ale dědictvím, které bude i nadále inspirovat a pozitivně ovlivňovat můj život a životy lidí kolem mě.

S hlubokým uznáním

Martin Louis

Slavné dílo zachycuje scénu učedníků Kristových, kteří, na zmítající se lodi v rozbouřených vlnách, zoufale o holý život bojují, zatímco Ježíš klidný zůstává. Tak třeba právě toto by mohl být vzkaz pro nás všechny. Nepřestávejme věřit! Kristus ví, kdy se má ze „spánku probudit“. A tak jako autor, který zde sám sebe vyobrazil, jak se jednou rukou pevně lana drží, snažme se držet i my.

U konce je již mé poslední povídání. Cestičkami veselí i bázní, spolu jsme putovali. Ze štuclíku dětství, vzpomínky jsme si půjčovali, a pak je zase opatrně zpět vraceli. Možná, že někdy i na kolena sražení jsme byli a jako ty zvadlé květy, jsme se i cítili. Však s pomocí víry a dobrých lidí, opět jsme vstali a za nadějí v lepší, dál po cestě své kráčeli.

Zas už starý rok k vrcholu svému stoupá, plamen svíce klid a mír nám přináší. Pár listů již jen k utržení zbývá, bolest a žal plynoucí říčka odnáší. Z kostela zvony slyším hrát, pospěš, dveře jsou tu pro každého dokořán. Tóny Mše vánoční o zrození a radosti vypráví, a křídla andělů, až kdesi ke hvězdám nás vynáší.

Pokojné svátky ve světle lásky andělské Vám všem

Marie Nevěliková

*„A staré písně v duši znějí a s nimi jdou sny jesliček,
kol hlavy mé, jak ve závěji, hlas tratících se rolniček.“
/Jaroslav Vrchlický/*

Milí čtenáři a přátelé, z celého srdce děkuji za všechny Vaše milé vzkazy, ať už psané či vyřizované. A protože nenacházím jiný způsob, jak poděkovat, činím to takto. Jestli se mně podařilo, byť jen kapku té obyčejné lidské radosti Vám podarovat, pak mám i já za co děkovat. Neboť to je hlavním smyslem mého psaní. Když k psacímu stolu usedám, Vaše slova hřejivá, stále v mysli své mám.

Přeji Vám požehnané svátky vánoční, láskou, vírou a nadějí naplněné. Hodně Božího požehnání. Ať jste všichni moc zdraví.

Marie Nevěliková

Právě v této době Křička píše o Bohu Pravdě, Bohu Lásce a Bohu Síle o našem štítu a pevné hradbě. A pak se již naplno sklání nad Dítětem v jeslích. „V Betlémě chlévě děťátko dřímá, na loktech Matky sladce spí.“ Jako by těmi slovy do náruče Matky ukládal celé beznaději propadlé, zoufalé lidstvo. A slovům „studený vítr fouká kol chléva“ dobře rozuměl v té době jistě každý. Křička ve stavbě své mše, ale pokračuje dál, až dojde k jasnému východisku. „Jde neviděn, jde, by nás spasil, jde, aby pravdy, lásky do srdce nasil.“ A dál vsazuje ideovou korunu tohoto svého díla „Jde neviděn, však vnitřní hlas nám říká, že je blízko nás a že ho v kráse uzzíme, v té kráse slunce, v kráse hvězd i všeho, co pod nebem jest, v té kráse stromů, květů, klasů, v té kráse našich srdcí, hlasů.“ A celou mši uzavírá slovy, kterými začal: „Bože Lásko, Bože Pravdo, štíte nás!“ Jak by se mohl člověk nevidit, že toto jeho poselství rezonovalo tak hluboce v sužovaných nitrech jeho současníků. I my v nich nacházíme ujištění toho, v co věříme, toho co nám už více než dva tisíce let bez příkras a falešného pozlátka zvěstují Vánoce.

Letos uslyšíme z tohoto úžasného díla pět částí a to Kyrie, Gloria, Graduale, Credo a Agnus Dei.

Snad i Vás, naše milé posluchače, osloví toto dílo svou bezprostředností stejně, jako ty před osmdesáti lety.

Ivan Slezák

...a křídla andělů nás ke hvězdám vynáší

„Když Vánoce obilí stromy sněhem, tak jaro je posype květem.“

Jakým počasím nás příroda o letošních Vánocích počastuje, v tuto chvíli těžko jen odhadnout se dá. Do svátečních chvil ještě pár dnů zbývá. Však o druhé adventní neděli, kdy slova do klávesnice vyťukávám, bílá peřina okolní krajinu stále ještě něžně přikrývá.

Předpověď sice oteplení ohlašuje, však prý to nejhorší, v podobě krutých mrazů, teprve ještě přijít může. Zimní královna nám zaručeně svou pravou tvář ukáže, protože jak známo: “V prosinci s námi ještě laškuje, však v lednu už všude kraluje.“

Vzhledem k tomu, že naše krásná vlast v srdci Evropy leží, ze všech stran světových, nejružnější jevy meteorologické, se k nám valí. A tak podle toho, které proudění to vyhraje, mrazem či teplem, zima nás počastuje. Člověk z těch predikcí kolikrát už tumpachový bývá, a jako nejspolehlivější metoda, se pohled z okna skýtá.

Když tiché chvíle adventní do našich domovů vstoupí, výzdobu zahajujeme. Každý dle svých zvyků si ta svá hnízda příkrášlovat začínáme. Na všechny, našim srdcím blízké, vzpomínáme a o dárečcích, co potěší, přemýšlíme.

Před několika lety, kdy ještě naše domácnosti technika neovládla, malované pohlednice jsme si posílali, štěstí a zdraví jsme si navzájem přáli. Bylo by milé umět se vrátit do uplynulých dob pomalých, a čas k napsání pár vlídných slov přátelům, si najít.

V mnoha našich domácnostech i betlémy své místo mají. Od roku dvanáct set dvacet tři, se součástí svátečních chvil vánočních, staly. Tehdy svatý František z Assisi, nechal v jedné italské jeskyňce, jesle senem vystlané postavit. Dvacátého čtvrtého prosince k jesličkám též oslíka a telátko přivedli a ze širokého okolí tu hojně vesničané přispěchali.

A tak podle tradice, byla tady poprvé mše půlnoční sloužena, a též zvyklost stavění betlémů započata.

Když pak v osmnáctém století císař Josef II. betlémy v kostelích zakázal, počali si lidé stavět své vlastní, čímž vznikl neuvěřitelný počet nádherných uměleckých děl. Však vybrat ten nejkrásnější, možné není. Vypráví se, že velkým milovníkem betlémů byl i Mikoláš Aleš. O co více však betlémy obdivoval, o to víc prý vánoční stromky nesnášel. Nechápal, proč si lidé *takovou maškaru nazdobenou*, do světnice dávají.

Přijde-li řeč na betlémy, tu proud času mne opět do minulosti unáší. I my, doma dva betlémy máme. Jeden takový ten starý, papírový, co jako pohlednice vypadá. Ten nikdy pod stromečkem chybět nesmí. No a ten druhý, ze země, ve které jsem půl srdíčka nechala, jsme si na Salaš přivezli. Jeho kouzlo spočívá nejen v tom, že je velký, zasněžený, svítící a, co já vím, prostě půvabný. Ale především je to pro nás pokladnice vzpomínek na zemi, která se pro nás po mnoho let přívětivým domovem stala, a na všechny ty přátele, s kterými nás běh života rozdělil.

K vánočním svátkům mnoho tradic se váže. A věřím, že i v dnešní uspěchané době, lidé mnohé z nich dodržují. Ty zvyky, z dětství si přinášíme. Některé další postupně objevujeme. Věcí, pro mne neznámou, sekera pod štědrovečerním stolem se stala. Neznajíc tento obyčej, divoký scénář se v hlavě mé odvíjet začal, ponuré příběhy z Kytice pana Erbena, ve mně evokoval. Že by snad nástroj ten, k obraně před nevídaným zlosynem, posloužit měl? Však pravda jinak si stojí, protože: “Kdo před večerí zlehka na sekýrku došlápne, bolest nohou, jež ho trápí, v okamžení ustane.“ A tak možná tajný recept pro všechny strádající se tu nabízí. Netřeba více na operace čekat a tišivých medikamentů se dožadovat, postačí jen, lehce po sekýrce pošlapat.

Co dát pod nazdobený stůl, bychom už věděli. No a jaká bude vánoční tabule, to záleží na každém z nás. Někde ryba, jinde z krup a hříbků kuba, ale asi u všech, v rolích nejrozmanitějších, *brambory*. Historie *zemáků* mne až do roku tisíc šest set dvacet tři, zavedla. Uběhlo tak čtyři sta let, kdy se v českých zemích poprvé *kartofle* na stole objevily. První, kdo *zemňáky* ochutnal, byl zřejmě nejvyšší kancléř Českého království, Vilém Slavata. Alespoň takto mně to strýček google napověděl. Znam jen pramálo lidí, kteří by se bez *kobzolí* obešli. Já je můžu jíst furt a na všelijaké způsoby. My jsme jim vždy *erteple* říkali, ale jsou tu, kromě již uvedených, i další lidové názvy: *zemčátka*, *bandory*, *grule*, *okroše*, *krumle*. O tom, že tyto *zemsky japka* rozličné využití mají, svědčí stará citace z Všeobecného rostlinopisu: “*Dělají z nich též škrob a mauku, jenž dlaho chowati se dáwá, a také kořalka se z nich dobývá.*“

Odcházející rok, vždy nás více k přemýšlení vybízí. V těchto časech nelehkých, zvonek nejistoty častěji v našich srdcích cinká. A není divu, vždyť žalostným karnevalem lidské hlouposti, mamonu a lži, dnešní svět prochází. Však kdyby lidstvo jen kapku prozíravé bylo, dávno by již pochopilo, že pro pokojný život, mír a soužití, desatero z nositele moudrosti Knihy knih, dodržovat postačí! Až tak jednoduché to je. Vlastně není, ale mohlo by být.

Bystrý král Šalamoun kdysi Boha o srdce vnímavé prosil. Kéž bychom i my lidé, byli schopni zlo od dobra rozlišit, umět ho správně pojmenovat a proti nešvarům, pokusit se bojovat.

Myšlenka na obraz, *Bouře na moři Galilejském*, před časem moji mysl naplnila. Roku tisíc šest set třicet tři, tedy před tři sta devadesáti lety, mistr Rembrandt, tento skvost namaloval. Originál si už nikde prohlédnout nelze, byl totiž odcizen. A ani vysoká odměna za nalezení, žádnou stopu nepřinesla. Hodnota tohoto klenotu, v našich korunách, více než jednu miliardu představuje.